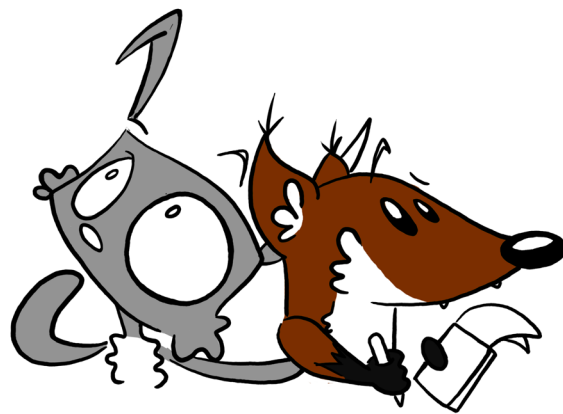

KANIN & RÄVS DEKTEKTIVBYRÅ

Filtmysteriet

Jonny Carlsson

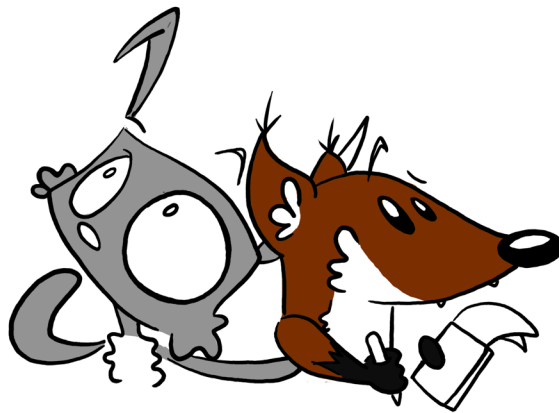
Copyright 2017
Jonny Carlsson

Hitta fler sagor på:
www.smasagor.se

Version: 1

KAPITEL 1

- Var är min filt?

T Det är höst i Stora skogen, det är kallt, nästan vinter. Träden är kala och på marken ligger en tjock matta av löv.

Räven har förberett sig. Det är mycket som ska vara klart inför vintern. Han har fyllt på skafferiet och vedförrådet till bristningsgränsen, städat lyan, och nu är det dags att hänga den sista tvätten på tork.

- Var är min favoritfilt? funderar han. Den hänger inte på klädstrecket där han hängt den för en stund sedan.

- Konstigt, den ligger inte på marken heller och den har inte blåst iväg för jag använde två klädnypor, tänker Räven.

Räven letar bland buskarna och blåbärsriset utanför hans lya när Kaninen skuttar förbi.

- Har du tappat något? frågar Kaninen och Räven berättar.

- Det kanske är en tjuv i farten, säger Kaninen ivrigt och hoppar upp och ner. Det är kanske är någon som har tagit den, säger hon med stora ögon.

- Vi letar reda på tjuven, jag har alltid velat vara en detektiv, fortsätter hon snabbt.

- Detektiver? funderar Rävén. Han har aldrig velat bli detektiv och han har ingen aning om hur man gör?

- Enkelt, fortsätter Kaninen, först letar vi efter ledtrådar, sedan hittar vi några misstänka som vi jämför mot ledtrådarna och vips har vi hittat vår tjuv.

- Det låter kul, säger Rävén.

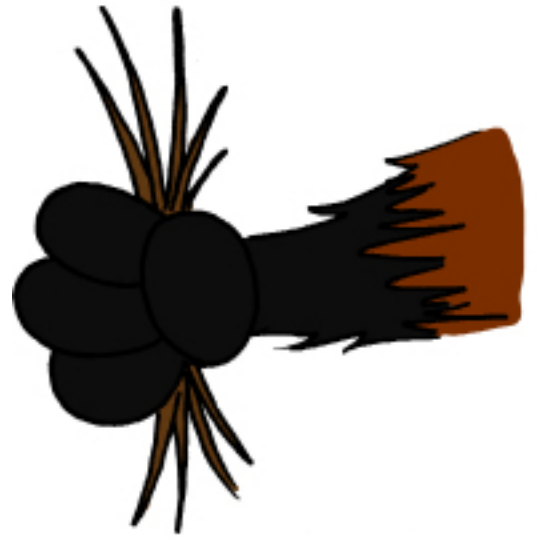
De letar noga under torklinan, bland tvätten och blåbärsriset.

- Aha, utbrister Kaninen och håller upp några bruna hårstrån. De satt fast i en klädnypa, ser ut som päls och det är inte din päls, Rävén.

- Tror du att det här kan vara något? frågar Rävén och håller upp några fluffiga fjädrar.

- Absolut, säger Kaninen och tar fram en penna och ett anteckningsblock.

Där skriver hon ner ledtrådarna:

1. Bruna hårstrån (Päls)
2. Fjädrar (Fluffiga)

Innan Kaninen hinner säga något hörs ett argt vrål.
-Det kommer från Grävlingens gryt, säger Råven.

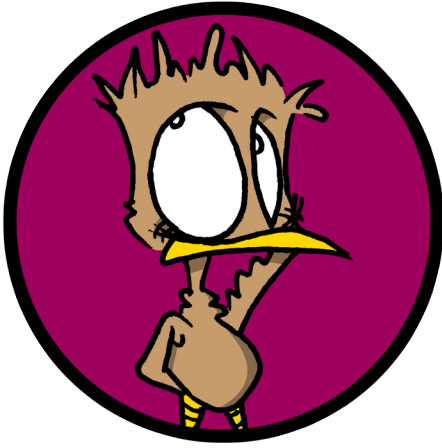
KAPITEL 2

De misstänkta

Kaninen och Råven springer mot Grävlingens gryt så fort deras ben bär dem. Grävlingen står i sitt fönster och gormar och skriker.

- Hon är riktigt arg, tänker Råven, bäst att vara försiktig.
- Vad har hänt? Frågar Kaninen med andan i halsen.
- Titta, säger Grävlingen och håller upp en stor varm blåbärspaj. Det vattnas i munnen på Råven, blåbärspaj är det godaste han vet, men det är någon som redan glufsats i sig halva pajen. Grävlingen tittar misstänksamt på Råven.
- Det är inte jag, säger Råven förskräckt, men vi kan ta reda på vem som har gjort det.
- Vi letar efter ledtrådar, fortsätter Kaninen och rotar runt Grävlingens gryt. Efter några minuter hittar de vad de söker. Kaninen hittar både bruna hårstrån och fjädrar på fönsterbrädan där pajen stått för att svalna.

- Det är samma tjuv som tog din filt, säger Kaninen.
- Nu har vi en ledtråd till, avbryter Råven. Kaninen tittar frågande på Råven.
- Titta vilken stor tugga i pajen. Det måste vara någon med en väldigt stor mun som gjort det här, fortsätter Råven.
- Ja smart, säger Kaninen, nu har vi en hel bunt med ledtrådar, har vi några misstänkta då? De båda vännerna funderar en stund.
- Älgen, Ekorren och Björnen har brun päls, säger Kaninen.
- Men inga har fjädrar, fyller Råven i, kan Sparven vara inblandad? Kaninen tar fram en ny sida i sitt anteckningsblock och skriver Misstänka överst på sidan, sedan fyller hon på med Älgen, Ekorren, Björnen och Sparven.
- Vi måste förhöra dem, säger Kaninen.
- Då börjar vi med Älgen, säger Råven, han bor närmast.

KAPITEL 3

Älgen - skogens konung

Vad gjorde du i förmiddags mellan 10 och 12?, frågar Rävén och tittar upp på Älgen. Kaninen och Rävén känner sig lite vilsna i Älgens glänta. Han bor längst in i skogen där granarna står som tätast.

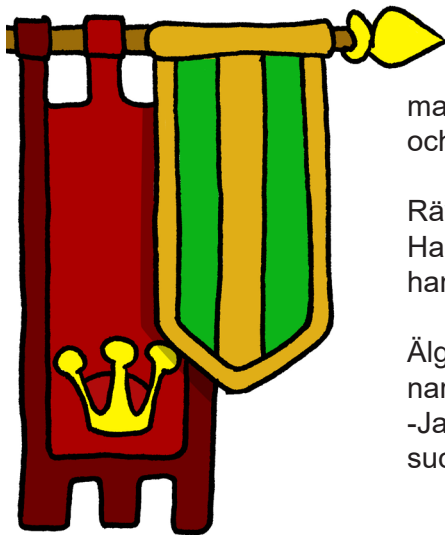
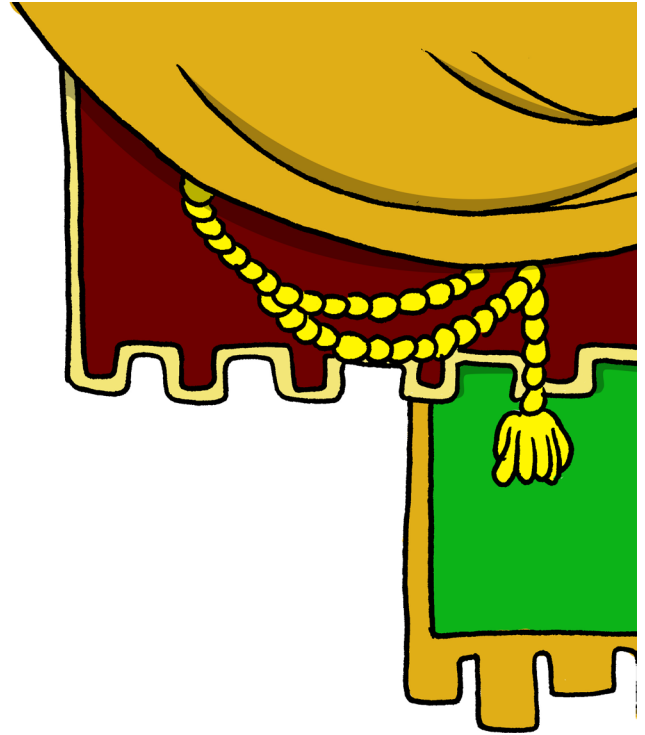
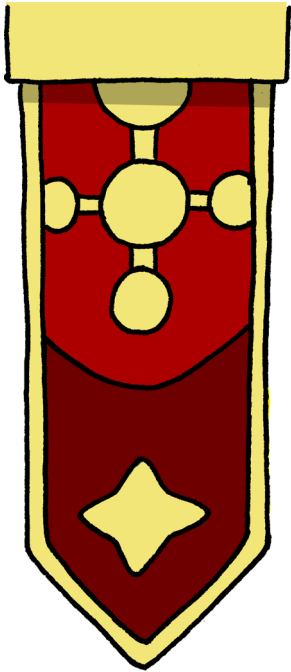
Älgen har hängt bonader och vapensköldar på grenar här och var. Det ser nästa ut som ett slott. Älgen är skogens konung, det vet alla, om Älgen får säga det själv i alla fall.

-Mellan 10 och 12, upprepar Älgen lite snorkigt och funderar. Jag äter alltid frukost vid tio och läser tidningen. Det tar en stund, sedan så sorterade jag mina slipsnålar och småpratade med fru fågel som hade vägarna förbi. Tror ni mig inte kan ni fråga min betjänt, han var med hela tiden. Varför frågar ni?

Rävén gör noggranna anteckningar i sitt anteckningsblock och tittar misstänksamt på Älgen. Han lutar inte riktigt på Älgen som har en stor mun och rätt päls.

Kanin berättar vad som hänt under morgonen och att de har några spår som de måste följa upp.

-Bah, menar ni att jag skulle stjäla en gammal sliten filt och tugga i mig en halv blåbärspaj innan lunch? Är ni inte riktigt kloka? Ser det ut som om jag skulle behöva filt och

mat? Gormar han och pekar på dyra pläddar som ligger på soffan och på ett stort fruktfat som står på bordet.

Räven och Kaninen tittar sig omkring och inser att Älgen har rätt. Han saknar inget, varken filtar eller mat och fru Fågel kan intyga att han varit hemma hela dagen. Älgen kan inte vara den skyldige.

Älgen föser ut dem ut gläntan och lämnar dem bakom ett par grannar.

-Ja, det där kunde ju gått bättre, sammanfattar Kaninen med en suck.

-Helt rätt, men vi har några misstänkta kvar. Vi delar på oss så går det fortare, säger Räven.

Jag letar reda på Sparven så pratar du med Björnen.

KAPITEL 3

Björnen - sjusovaren

Kaninen behöver inte gå långt. Björnens ide ligger bara ett stenkast från Älgens glänta. Idet är en håla under ett stort gammalt träd. Kaninen är lite orolig, Björnen är egentligen rätt så snäll, men har han hunnit gå i ide för vintern så kan han bli ganska vresig om någon råkar väcka honom.

Dörren till hålan är stängd och igenbommad när Kaninen kommer fram, det är alldeles tyst och stilla. Hon går ett varv runt trädet, men det ser inte ut som om någon varit här på flera dagar. Försiktigt knackar hon lätt på dörren ett par gånger men det är ingen som svarar.

- Letar du efter Björnen? Säger någon uppifrån trädkronan. Det är Kråkan som sitter på en gren och putsar sina fjädrar.

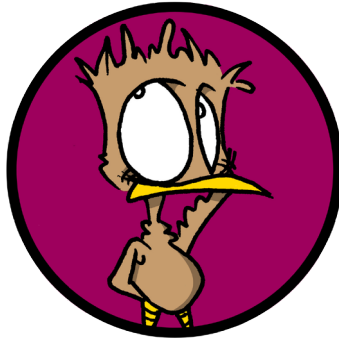
- Har du sett honom? Frågar Kaninen

- Nej, inte sedan han gick i ide för två veckor sedan. När han somnat brukar han inte vakna i första taget, skrockar Kråkan, men jag sitter inte och vaktar hans dörr precis.

Kaninen lägger örat mot dörren och lyssnar. Hon kan höra tydliga snarkningar där inne, Björnen sover djupt.

- Ingen idé att väcka honom nu, tänker Kaninen för sig själv, när hon smyger därifrån. Kaninen drar upp sitt anteckningsblock och skriver "Björn sovit i två veckor".

KAPITEL 5

Sparven - vet inte...

Under tiden har Rävén kommit fram till Sparvens bo högt uppe i en tall. Rävén är lite höjdrädd och tänker inte klättra upp. Han är inte säker på att Sparvens bo verkligen håller för en Räv.

- Vi undersöker några stölder, berättar Rävén för Sparven, en filt och en halväten blåbärspaj har försvunnit. Kan du berätta var du var i förmiddags?

- Hmm, i förmiddags, funderar Sparven, jag städade här uppe i boet. Du kan fråga Ekorren, han kom förbi och hämtade några överblivna kottar till sitt vinterförråd, fortsätter Sparven irriterat. Tror du att jag skulle stjäla en paj? Med min lilla näbb? Det skulle ta mig halva dan att tugga i mig en paj och förresten gillar jag inte blåbär.

- Ursäkta, säger Rävén, men vi måste försöka hitta vem som springer runt i skogen och tar saker. Har du sett någonting misstänksamt?

- Nej, inget, men om jag ser något så hör jag av mig.

Rävén skriver "Sparven städar, liten näbb, gillar inte blåbär" i sitt anteckningsblock.

KAPITEL 6

Ekorren - Jag har inte tid...

Eftersom Kaninen inte pratat med Björnen hinner hon fram till Ekorrens bo före Råven. Ekorren springer fram och tillbaka med famnen full av nötter, bär och andra godsaker. Det är vinterförrådet som ska fyllas på innan den första snön kommer.

- Har du tid för några frågor? fungerar Kaninen och hjälper Ekorren att plocka upp några nötter från marken.

- Absolut, flåsar Ekorren medan han klättrar upp för ett träd. Håll de här, ropar han och kastar ner några fler nötter från trädet i famnen på Kaninen.

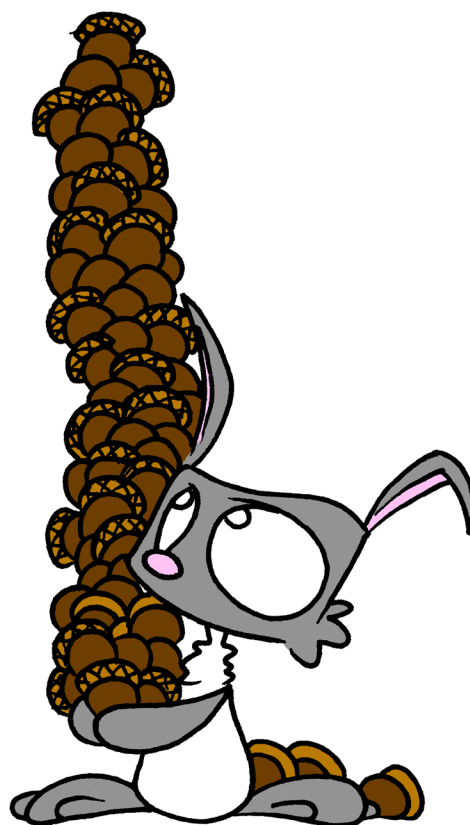
- Har du varit här hela dagen? frågar Kaninen.

- Här? skrattar Ekorren, jag har varit nästan överallt i skogen och letat mat. Det är bråttom nu, snart är vintern här, fortsätter han snabbt och lastar på ännu fler nötter i Kaninens famn. Kaninen orkar nästan inte bara alla nötter och högen i famnen svajar osäker fram och tillbaka.

- Kan Ekorren tagit pajen för att spara den till vintern? tänker Kaninen medan Ekorren vänder på några stenar och letar efter mat. Hon tittar närmare på Ekorren. Han har inte en nog stor mun för att ta de stora tuggorna som hon sett i pajen. Det finns inga blåbärfläckar heller. Hon hjälper Ekorren att lasta in alla nöterna i en ihålig stam och går iväg mot Råvens lya.

"Ekorren liten mun, letat mat hela dagen" skriver hon i sin anteckningsbok.

- Allt verkar så lätt när man läser de där deckarna, suckar Kaninen och sätter sig i råvens

gamla fåtölj.

- Ja, inga av våra misstänka verkar ha kunnat göra det, suckar Rävén och räknar upp alla misstänkta de har:

Älgen har en stor mun och brun päls, men han har också alibi. Fru Fågel, säger att hon var med honom hela förmiddagen.

Björnen har också en stor mun och brun päls, men han har gått i ide och vaknar inte så lätt när han väl somnat, fyller Kaninen i.

Sparven har alldeles för liten mun, men fjädrar....fast Sparven har också alibi, Ekorren, suckar Rävén igen.

Ekorren har brun päls, men alldeles för liten mun, så Ekorren kan det inte heller vara, avslutar Kaninen.

- Det här måste vi fundera på, säger Rävén med pannan i djupa veck.

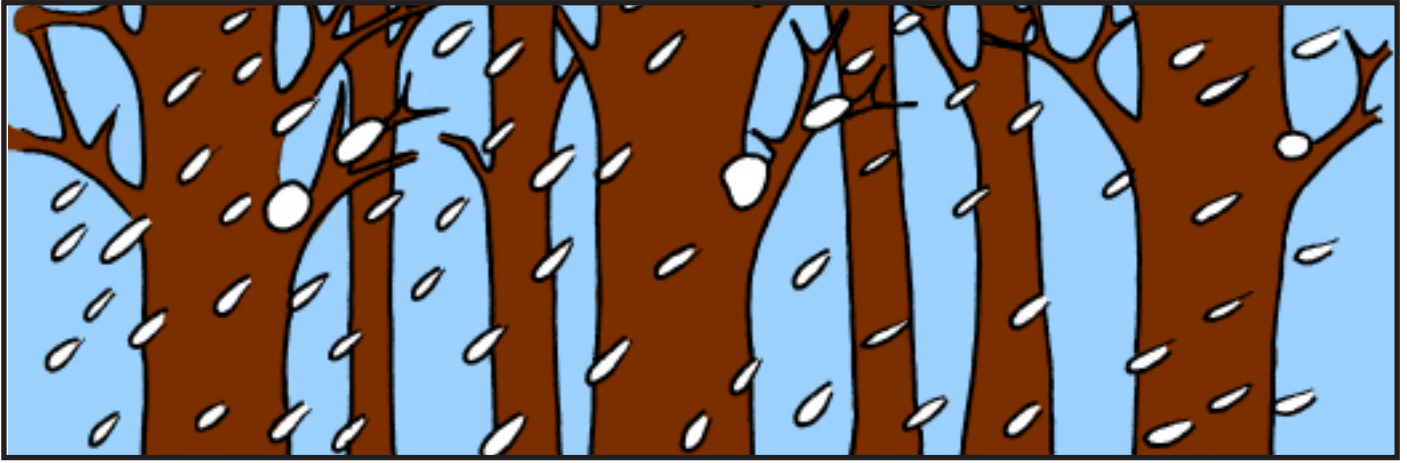
- Vi kanske skulle sätta upp en fälla, funderar Kaninen. Om vi spänner en lina över stigen, knyter fast den i en hink som hänger rakt över. När tjuven snubblar på linan tippar hinken med färg över tjuven och vi kan följa spåren. Är inte det en bra ide?

- Hmm, funderar Rävén, tänk om det inte är tjuven som kommer efter stigen, det kan ju vara vem som helst.

- Du har rätt, säger Kaninen, men annars var det en bra ide.

Jag funderar bäst när jag gör något annat, Rävén. Kanske jag skulle sätta upp ljusslingan innan det blir för mörkt. Rävén har en fin ljusslinga med olika blinkande lampor som han sätter upp varje höst. De lyser så fint i vintermörkret. Sen är det dags att sova.

KAPITEL 7

Nu är det vinter...

Under natten kommer den första snön och täcker hela skogen med ett vitt täcke. Rävnen måste skotta sig ut ur sin lya. Snön är tung och Rävnen tar en rast precis som Kaninen kommer hoppande.

- God morgon, säger Kaninen, skulle inte du sätta upp din ljusslinga i går kväll?

Rävnen tittar sig förvånad omkring. Ljusslingan är borta, det är någon som har tagit den. De båda vännerna börjar genast leta efter ledtrådar och snart har de hittat en tydlig ledtråd, stora och runda... fotavtryck i snön som ringlar sin iväg från Rävnen lya.

- Titta!, säger Rävnen, nu kan vi följa efter tjuven. Spåren har inte snöat eller blåst igen så tjuven måste vara nära.

De båda vännerna följer försiktigt spåren genom skogen. Spåren leder dem fram och tillbaka mellan träden, över stock och sten.

- Vilken konstig väg tjuven har tagit, vet han inte vart han ska?, frågar Kaninen.

- Det ser nästa ut som om tjuven har gått med förbundna ögon, fortsätter Rävén.

Plötsligt skymtar de fjädrar lite här och var efter spåret.

- Det kanske är två tjuvar, funderar Kaninen högt. Precis då skymtar Rävén något mellan trädstammarna.

- Titta där är tjuven, säger Rävén och börjar springa.

De springer allt vad de orkar och ska just brotta omkull tjuven när de ser vem det är.

Det ärBjörnen.

- Försiktig, viskar Kaninen, Björnen går i sömnen. Rävén tittar förvånad på Kaninen, ja Björnen går faktiskt i sömnen, men slutna ögon och händerna rakt fram. Under en av armarna har han en gammal dunkudde fastklämd.

Kudden har gått sönder och fjädrar yr lite här och var där Björnen drar fram.

- Man ska inte väcka de som går i sömnen, säger Kaninen, de kan svimma av choken när de vaknar.

- Äsch, det tror jag inte på, säger Rävén och tar tag i sin ljusslinga som har fastnat runt Björnen när han irrat runt Rävéns lya.

Björnen vaknar med ett ryck och tittar sig förskräckt om.

- Vad gör jag här? säger han förvånad, jag ska ligga hemma i min säng och sova sedan flera veckor tillbaka.

Räven och Kaninen hjälps åt att förklara för Björnen att han har gått i sömnen flera dagar i rad och vad han gjort med Rävns filt och Grävlingens paj.

- Ursäkta, förlåt mig, stammar Björnen skamset när han förstår vad som hänt. Han ringlar sig ut ur Rävns ljustringa och räcker över den till Rävnen.

- Det var inte meningen, snyftar han och gråter en skvätt. Jag ska genast hämta din filt säger, Björnen och lufsar iväg mot sitt ide. Han huttrar i det kalla vädret. Björnen päls verkar inte värma speciellt mycket, tänker Rävnen, undrar om det är därför han gick i sömnen? Han kanske frös så mycket att han letade rätt på en filt, och råkade snubbla över Grävlingen paj på väg tillbaka, allt medan han gick i sömnen.

- Du kan få låna min filt, om du vill, ropar Rävnen till Björnen, som redan hunnit en bra bit på väg.

- Får jag? Säger Björnen förvånad, det var jättesnällt, tack så mycket. Han lyser upp. Hur ska jag göra för att inte gå i sömnen mer? Jag vill inte ställa till det för någon fler, mumlar han skamset.

Rävnen och Kaninen funderar så det knakar. Sedan får Kaninen en idé.

-Vi följer dig tillbaka till idet, jag lovar att du inte ska gå i sömnen mer, i alla fall inte utanför lyan, säger Kaninen lurigt, jag har en bra ide.

På vägen tillbaka går de förbi Grävlingens hus. Björnen ber om ursäkt och lovar att aldrig äta någon av Grävlingens pajer utan lov igen. Björnen lovar också att nästa höst plocka den största korg med blåbär som Grävlingen någonsin sett för att ersätta den paj han glufsats i sig. Det tycker Grävlingen är en bra ide, det är jobbigt att plocka blåbär och Grävlingen har ont i ryggen.

Hemma hos Björnen tar kaninen fram en lina och en hink. Linan spänns upp innanför ytterdörren och knyts fast i hinken. Kaninen fyller vatten i hinken och ställer den på en hylla ovanför dörren.

- Du är den smartaste jag vet, säger Rävnen beundrande, nu förstår jag vad du har i kikaren. Björnen ser inte ut att förstå, så Kaninen förklarar.

- Om du skulle gå i sömnen i framtiden, så kommer du att snubbla över linan när du ska gå ut. Linan rycker ner hinken från hyllan och håller allt vatten över dig. Då kommer du att vakna, det är jag säker på.

- Det tror jag också, säger Björnen och skrattar. Bäst jag lägger fram en handduk som jag kan använda utifall att.

Sen kryper Björnen ner i sin säng och somnar tryggt, nu när han vet att han inte kommer att gå i sömnen mer. Han snarkar högt innan Kaninen och Rävnen ens kommit utanför dörren.

Nu får vi nog en lugn vinter, säger Kaninen.

